

Novice.

Predpust vpliva prav čudno na ljudstvo. Večji del ljudstva se veseli in tudi drugače prav resni može vzamejo masko in se zabavajo, našemljeni in smešni... Ali najhujše vpliva predpust na možgane prvaških političarjev. Leti sploh ne vejo več, kakšno neumnost bi napravili, da bi se jih svet še bolj smejal... Od hrvatske strani n. pr. se je pričelo akcijo za zdraženje vseh jugoslovenskih političnih strank na podlagi državnopravnega programa. Cilj tega programa naj bude, da se združijo Hrvatska, Slavonija, Istrija, Dalmacija, Bosnija, Hercegovina, Kranjska, Štajerska in Koruška v eno samostojno državo. Torej smo na jasnen: jugoslovenska politika naših in hrvatskih prvakov je naravnost v elezdaška. V kranjskem deželnem zboru so tudi narodnjaki narančnost izjavili, da se bode ta njih cilj dal doseči edino potom vojske... Človeku zavre pravzaprav kri, ako pomisli brezvestnost prvaške politike. Ali potem se zopet spomnimo, da smo v — predpustu. Sicer pa imajo prvaci predpust vsako leto skozi 365 dni...

Klerikalno gospodarstvo. Kadar se hočajo naši klerikali prav izdatno ponašati s svojimi gospodarskimi zmožnostmi, takrat pokažejo na Dunaj in pravijo: Poglejte, Dunaj stoji pod krščansko-socialno (= klerikalno) vlado in ima vzorno gospodarstvo. Opetovano smo že to dunajsko klerikalno gospodarstvo pojasnili. Zdaj se je zopet nekaj novega izvedelo. Pri zgradbi deželne norišnice v Steinhofu so dunajski klerikali prekoračili dovoljeni proračun za okroglo sveto — 10 milijone krov. Vraga, to je pač „lepo“ gospodarstvo, ako se pri enem samem poslopu „zmotijo“ za 10 milijone! Sicer pa ti izborni gospodarji te svoje napake niti deželnemu zboru predložili niso. Drugače imajo usta vedno precej široko odprtja, ali zdaj so bili tako tisti, oh, tako tisti... Vedno in povsod je bila temelj klerikalnemu gospodarstvu — umazanost in korupcija. Tako drugje in tako tudi pri nas!

Iz Spodnje-Štajerskega.

O g. katehetu Schewidi v Ptiju smo že zadnjič po naznanilu drugih listov poročali. Za danes naznanjam, da je bilo naše poročilo popolnoma resnično. G. katehet Schewidi ima edino to „napako“, da — vpošteva postavo in da ne trpi, da bi se šolsko deco v teh ali onih društvenih politično hujskalo ter zapeljavalo. Tega poštenega, pravemu duhovniku primerenega stavliča pa mu ne odustijo tisti duhovniki, katerim je politika vse. V minoritski klošter v Ptiju je prišlo vsled tega predpreteklo soboto 5 ptujskih čez ušesa pobožnih „devic“ članic „Marijinega društva“; te že precej razvele device, ki so tako pobožne, da se človeku že kar smilijo, zahtevale so, da se odstavi g. Schewidi kot katehet. Pametni človek sicer ne razume, kaj se imajo te milostljive dame v take stvari vtikati. Naj bi se raje zato brigale, da ne bode doma župa preslana. Saj jim za Božjo voljo vendar ni nikdo kriv, da so — ostale device. To je mnenje vsacega človeka, ki ima pamet v glavi. Minoritski fajmošter g. Vaupotič pa ima drugo mnenje. On je zato, brez da bi vprašal krajni šolski svet, brez da bi se vršila kakšna preiskava, samo na podlagi pobožne denunciacije zarjavelih babur, odstavl g. Schewidi kot katehet. To se ta seveda kot mož in duhovnik ni mogel pustiti dopasti in zato je odšel iz kloštra ter danes tudi že odpotoval iz Ptuja. Radovedni smo, kako bode ta stvar končala. Na vsak način pa budem o njej se prav temeljito izpregoroviti.

Dr. Benkovič — ovce striže. Veliki modrian, svetnik, doktor in poslanec dr. Ivan Benkovič ima tudi to lastnost, da zna svojim poniznim ovčicam prav dobro dlako striči. To ne stori samo kot advokat, kar smo to v raznih popisih njegovih čednih računov povedali. Ne, ne, tudi na drug način zna Benkovič ovce striči. Pred kratkim n. p. je izdal in razpošiljal sledeči oklic:

«Blaženje Slov. krščansko socijalno zveza priredite dne 8. in 9. svečana 1909 v Brežicah (Narodni dom) socialni tečaj za sodna okraja Brežice in Sevnica. Prosimo Vas, da takoj v Vaši županiji (občini) zberetein nam naznanite mladeniče in može, kateri se hočajo tečaja udeležiti. Oddaljenejšim se bode pre-

od same pobožnosti. Sirota sama več ur razločuje ne cerkev in ne ljudi. Grozno je tulila pred kratkim v cerkvi med tilo sv. mašo. Med drugim je letala tudi za kaplanom po cerkvi, nakar se ji je gospod kaplan komaj odmaknil... Iz občine Gradišča so zaprli v Maribor 8: pretepačev zaradi raznega hudodelstva na več mesecov težke ječe. Občina je lahko na te fante zelo ponosna!

* * *

Jesenice na Gorenjskem. Kmalu bodo tri leta pretekla, odkar smo imeli na blaženih Jesenicah občinske volitve. Boj je bil takrat velik, osebno proti naši gospodarski stranki na Savi. Pomagali so takrat župniku Zabukovcu, da je zmagal in sicer z našo pomočjo pobil je jeseniški pravak. Pri volitvi starešinstva je pa Janez Zabukovec z pomočjo maloštevilnih prvakov nam pot zaprl, tako da je on ostal gospodar, ne le v župni, temveč tudi v županski občini! Kaki Napoleon ali Bismark se lahko pred njim skrije! Predzadno nedolje je pa še ta mož pridal o hinavčih v hinavčini? No to brez komentarja! Kaj ne, saj se zastopimo pane Zabukovec! Sedaj preidem nadalje k naši domači politiki! Kakor čujem se že vse pripravlja na Jesenicah na bočni volilni boj! Na Jesenicah izjeme Save, imamo danes tri stranke in to so: Stranka prvakov (liberalna šolska), stranka klerikalcev in stranka socijalnih demokratov. Na Savi imamo samo eno, in ta je namreč gospodarska stranka. Ta je edina stranka, katera pojde proti zgornim trem v boju! Ker se je naši stranki pridružila tudi tovarna, jo sleparji imenujejo nemška ali nemčurska stranka. Pa to nič ne stori, niti otrok dobi to ali ono ime, ostane vendor to, kar je! Pred enim letom sta sklenili liberalna in klerikalna slovenska stranka neki tajni kompromis, kateri se je potem zvezel in ta kompromis obstoja še do danes neomenjen in bode tudi po njej kompromisnega sklepa vstrejal vedno na Jesenicah! Tedaj kedor danes trdi, da sta si te dve stranki razšle ali razdvojili, je navadui slepar! Tej celotni stranki so si pa v zadnjem času pridružili socijalni demokratij iz jeze do tovarne. (Boj proti kapitalizmu). Na videzno so si namreč v laseh, a tajno so ozko zvezane. Ker je vse to za naš bočni boj velikega pomena, že danes na to krovje mešetarijo opozarjam g. g. volilce iz Save! Čas in dan bode prišel, ko budem se malo več o tem povedali. Ako pa kedo misli, da se mi bojimo boja, ta se moti. Kdor je z nam je z nam, kdor je proti nam, ta ni z nam in tega si budem pošteno ogledati.

Slike iz Brežic na Savi.

IV. *)

Velevosteni gospodine poslanec dr. Ivan Benkovič doslej ni odgovoril na naše članke. Le v nekem zakotnem prvaškem listiu smo čitali kratko notico, češ da „je vse laž“ kar smo pisali v teh člankih in da se nam bode odgovorilo, ko bode vse objavljeno. Te grožnje se nam zdijo pač otroško-smešne. Zato smo le radovedni, kdaj in kje nam bode brežiški „odrešenik“ odgovoril. In tudi na to smo redovedni, kaj da nam bode odgovoril. Doslej smo poročali — in storili budem to tudi z naprej, — s a m o i n g o l o r e s n i c o . S tem da izjavi Benkovičeva klika v tem ali onem na Hrvatskem, na Kranjskem ali na Giganskem tiskanem „šundblatu“, da mi lažemo, s tem se pač gospoda naših očitanj ni oprala. Po takoniksi ceni se to pot gladki Benkovič ne bode izmuznil. Ako se nahaja v naših člankih le ena pičica neresnice, potem, pane dr. Benkovič, prosta Vam pot k sodniji. Dokler se pa v javnosti in pred sodnijo ne očistite naših trditve, toliko časa Vam ne pomaga nobeno jezuitično zaviranje, toliko časa ostanete to, za kar smo Vas mi in z nami vsi pošteni ljudje označili.

Doslej smo na podlagi sodnijskih aktov dokazali, da so skoraj vse trditve Benkovičevih interpolacij v državni zbornici, v katero ga je poslala nerazsohodnost duševno revnih volilcev, pole ne laži, zaviranja in obrekovanja. Dokazali smo pa tudi, da je po dr. Benkoviču pooblaščeni

njegov zastopnik hotel laži svojega šefa popraviti, da se je hotel zavezati, da ne bode odslej nikdar več iz dr. Benkovičeve pisarne noben napad na g. Schalon ali sploh na brežiško policijo prišel. Ta izjava je isto toliko vredna, kakor da bi Benkovičev zastopnik izjavil: kar je doslej iz te pisarne prišlo, je bila gola laž!

Na podlagi teh svojih laži je skušala Benkovičeva klika udomačiti pravo strahovlado. Poleg itak že znanega svojega Agreža, kateremu se maslo po celiem obrazu cedi, ako stopi na solnce, ki pa je vendar misil, da bode Benkovičeva „poslaniška moč“ tudi iz enega Agreža poštenega človeka naredila, — rabil je dr. Benkovič vedno še razne druge dvomljive eksistence. Ravnio to je za dr. Benkoviča značilno: nikdar mu niso pomagali neomadeževani, čisti ljudje, temveč vedno v blatu povajljane osebe...

Med Benkovičevimi pomagači in podrepniki v Brežicah se nahaja tudi neki alkoholični Gajser. Mož sam ob sebi je sicer premalenostna osebica, da bi se zaradi njega vznemirjali. Ako se ga pogleda, ima človek že dosti; to je tipus alkoholiziranega prvaškega predrzneza, ki v svoji pjanosti ne ve, kaj da dela, ki pa je skoraj vedno pjan. Mož je to, katerega cilj je menda delirium tremens. In vendar je ta pjaniji Gajser uslužbenec c. k. okrajnega glavarstva, je penzioniran žendar. Zato se hočemo tudi z njim popočati. Pa tudi zato, ker je orodje v Benkovičevi roki, ker je prav „Mädchen für alles“ za prvaško politiko v Brežicah.

Isti dan, ko je „fasal“ do kosti nedolžni in do kurjih očes pošteni Agrež za svoj dolgi jeziček 14 dni zapora, bila je tudi razprava proti g. tajniku Schalonu in policiji. Tožil je pjaniji Gajser. Stvar pa je bila sledenca: Dne 9. avgusta preteklega leta vprvorilci so rdečosrjaniki „Sokoli“ v Brežicah hujskajočo „slavnost“, na katero je prišlo tudi precej rogoviležev iz Hrvatskega. Brežiška policija je imela mnogo opravila, da je držala nahujskano druhal v redu in da ni prislo do pretegov. Na ta dan je bil Gajser kakor po navadi pjan kot kanon. Po izpovedbi policajev je mahal s palico okoli, tako da so ga končno morali arretirati. Pri temu je pjaniji junak baje tudi na tla padel. Sam o vsej tej stvari ni ničesar vedel, ker je bil preveč pjan. Bil je tudi pri sodnji oproščen „wegen Volltrunkenheit“, torej ker je bil popolnoma pjan. Ali pozneje, čez tedne, je šel in nakrat naznani, da ga je policija po krivici arretirala in na tla vrgla. Namesto da bi Boga na kolenih zahvalil, da ni bil zaprt, na mesto da bi se sramoval svoje živinske pjanosti, šel je ta Benkovičev prijatelj in tožil. Tu se pač že vse neha! Seveda je bil g. Schalon z stražniki oproščen. Sodnik je Gajserju tudi marsikatero resnico v obraz povedal. Za nas zadostuje pač to, da se je pred sodnijo dokazalo sledenca dejstva: 1. Gajser ni vedel pred sodnijo ničesar izpovedati, ker je bil takrat popolnoma pjan. — 2. Gajser je bil oproščen zaradi popolne pjanosti. — 3. Gajser je v naznanilu sam izjavil, da je imel „einen Mogel“ (pjan). 4. Gajser je večkrat in hitro pjan. — 5. Gajserjevi tovariši so izjavili, da pride mož tudi večkrat v službo pjan, da se nahaja torej na c. k. okraju glavarstva v Brežicah v službi pjaniji pisar. — 6. Dokazalo se je, da je Gajser dostikrat 2—3 dni pjan in za delo nezmožen. —

In ta Gajser, ki je kronično pjan, ki spada tedaj v bolnišnico ali pa kam drugam, kjer bi se svoje prvaške živice ohladil, ta Gajser je eden glavnih stebrov Benkovičevega veličanstva. To nas seveda ne vznemirja. Mi privočimo Benkoviča Gajserja kakor mu privočimo Agreža in obratno. Ali nekaj drugačega nas briga in briga vse davko-plačevalcev; kako more imeti c. k. oblast, c. k. okrajno glavarstvo takéga od alkohola zastrupljenega hujskajočega človeka v službi? V snopsrariji bi bila prava domovina Gajserja, nikdar pa ne v c. k. uradu...

Upamo, da so nas vsi prizadeti gospodje razumeli...

(Prihodnje naprej.)

*) Glej članke v zadnji in prevzadnji številki „Štajerskega“.